

POSTANOWIENIE

Dnia 30 marca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Włodzimierz Wróbel

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 30 marca 2022 r., na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.
sprawy **S. W.**
uniewinnionego od zarzutu popełnienia czynu z art. 157 § 2 k.k.
oraz **M. J.**,
wobec której umorzono postępowanie o czyn z art. 216 § 1 k.k. i in.
z powodu kasacji wniesionej przez pełnomocnika oskarżycielki prywatnej
od wyroku Sądu Okręgowego w K.
z dnia 18 sierpnia 2021 r., sygn. akt VI Ka (...),
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w S.
z dnia 24 marca 2021 r, sygn. akt III K (...),

p o s t a n a w i a:

- 1) oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną;**
- 2) obciążyć oskarżycielkę prywatną kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w S. z dnia 24 marca 2021 r. (sygn. akt III K (...)) S. W. został uniewinniony od popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 157 § 2 k.k., a postępowanie wobec M. J. za czyn z art. 216 § 1 i art. 212 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. zostało umorzone z uwagi na znikomy stopień społecznej szkodliwości czynu. Wyrok ten został następnie utrzymany w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w K. z dnia 18 sierpnia 2021 r. (sygn. akt VI Ka (...)).

Od powyższego prawomocnego orzeczenia kasację wniósł pełnomocnik oskarżyciela prywatnego, zarzucając przedmiotowemu wyrokowi „rażące naruszenie prawa procesowego mające wpływ na treść wyroku przez naruszenie art. 457 § 1 i 2 k.p.k. i art. 7 k.p.k. oraz art. 410 k.p.k. polegające na

- niedokonaniu przez Sąd II instancji wszechstronnej kontroli odwoławczej z równoczesnym uznaniem, że wszelkie zgromadzone przez Sąd dowody, w szczególności nagranie jak również zeznania świadków nie uzasadniają przypisania winy i sprawstwa oskarżonym działającym we współudziale, a ich ocena przeprowadzona przez Sąd Rejonowy była właściwa, co w konsekwencji doprowadziło do podtrzymania wyroku Sądu pierwszej instancji, poprzez dokonaną przez Sąd Okręgowy dowolną i sprzeczną z zasadami wiedzy i doświadczenia życiowego ocenę zgromadzonego materiału dowodowego;

- uznaniu, że zebrany w sprawie materiał dowodowy nie daje podstawy do zmiany tego wyroku i wydanie odmiennego orzeczenia co do sprawstwa oskarżonych wynikających z zarzucanych czynów w prywatnym akcie oskarżenia mimo wykazania, że pierwszoinstancyjna ocena dowodów była wadliwa, iż bez naruszenia gwarancyjnej roli reguły bezpośredniości i dwuinstancyjności możliwe było dokonanie w postępowaniu odwoławczym odmiennych ustaleń faktycznych;

- uznaniu, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie wykazał podstawy do przypisania winy oskarżonej M. J. albowiem dokonany czyn z powodu znikomej społecznej szkodliwości polegającej na znieważeniu słownie oskarżycielki poprzez użycie słów wulgarnych i obelżywych oraz pomówienia o postępowanie, które mogło narazić poniżyć ją w opinii publicznej w świetle art. 115 par. 2 k.k. w zw. z art. 1 par. 2 k.k. nie stanowiło obrazy przepisów prawa materialnego w zw. z art. 216 par 1 i 212 par. 1 k.k.”

Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie do ponownego rozpoznania Sądowi I Instancji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja okazała się bezzasadna w stopniu oczywistym.

Już pobieżne zapoznanie się z zarzutami kasacji i jej uzasadnieniem pozwala bowiem stwierdzić, że obrońca pod pozorem obrazy prawa procesowego kwestionuje w istocie ustalenia faktyczne. Nie temu celowi służy jednak nadzwyczajny środek zaskarżenia, jakim jest kasacja. Podnoszone w niej zarzuty powinny wskazywać na uchybienia określone w art. 439 k.p.k. lub inne, ale przy tym rażące, naruszenie prawa, do jakiego doszło w postępowaniu odwoławczym, co w konsekwencji mogło mieć istotny wpływ na treść wyroku sądu drugiej instancji.

Zamiast podnoszenia tego rodzaju uchybień skarżący dosłownie w kilku zdaniach wyraża niezadowolenie z orzeczenia Sądu Okręgowego, który w pełni zaaprobował ustalenia faktyczne Sądu meriti, przekonująco prezentując swoje stanowisko w uzasadnieniu wyroku. Autor kasacji nie wykazał błędów w tym zakresie, stwierdzając niezwykle lakonicznie, że Sąd II instancji nie podołał obowiązkowi rzetelnego rozpoznania apelacji. Tego rodzaju sposób skonstruowania kasacji w żadnym razie nie mógł spowodować jej uwzględnienia. W braku jakiejkolwiek merytorycznej argumentacji, Sąd Najwyższy nie mógł odnieść się do zarzutów postawionych w petitum kasacji. Żądanie uchylenia orzeczenia uniewinniającego lub umarzającego postępowanie wymaga od skarżącego nadzwyczaj wnikliwej argumentacji przekonującej o konieczności prowadzenia postępowania w jakiejś części ponownie i uchylenia korzystnego dla oskarżonego orzeczenia.

Wobec powyższego należało orzec jak w sentencji.